DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Poczt i Telegrafów

№ 9 | WARSZAWA, DNIA 24 LUTEGO 1923. | Rok V.

TREŚĆ: *Ustawy i rozporządzenia:*

Ustawy i Rozporządzenia.

43

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1923 r. w sprawie podwyższenia wynagrodzenia funkcjonarjuszów pocztowych za czas pracy w pocztach ruchomych i za czas konwojowania poczty kolejami*).

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429) o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp drugi § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1921 w sprawie wynagrodzenia funkcjonarjuszów pocztowych za czas spędzony w służbie w pocztach ruchomych (ambulansach pocztowych) (Dz. U. R. P. № 57, poz. 359) otrzymuje następujące brzmienie:

„Zasadnicza należytość za godzinę pracy w pocztach ruchomych i przy konwojowaniu poczty kolejami tudzież pobytu poza stałem miejscem służbowem wynosi:

a) dla urzędników ambulansowych 11 mk. 50 fen.,
b) dla niższych funkcjonarjuszów jeżdżących samodzielnie 9 mk. 50 fen.
c) dla niższych funkcjonarjuszów jeżdżących niesamodzielnie 8 mk. 75 fen.,
d) dla niższych funkcjonarjuszów konwojujących pocztę kolejami 7 mk."

§ 2. Paragraf 5 wymienionego w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1921 r. otrzymuje następujące brzmienie:

„Na czas pobierania dodatku drożyźnianego otrzymywać będą funkcjonarjusze pełniący służbę w pocztach ruchomych i przy konwojowaniu poczty kolejami uzupełnienie wynagrodzenia godzinowego, wymienionego w § 3 niniejszego rozporządzenia. Wysokość tego uzupełnienia ustala się jednolicie dla całego Państwa w myśl postanowień o obliczaniu dodatku drożyźnianego według mnożnika każdorazowo obowiązującego dla miejscowości zaliczonych do najniższej klasy dodatku drożyźnianego."

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 15 listopada 1922 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski.*
Minister Skarbu: *W. Grabski.*
Kierownik Ministerstwa Poczt i Telegrafów: *Moszczyński.*

---

*) Ogłoszone w Dz. U. R. P. № 10/1923 poz. 59.

44

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1923 roku w sprawie wynagrodzenia funkcjonarjuszów pocztowych telegraficznych i telefonicznych za służbę nocną*).

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 13 lipca 1920 roku o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustaloną w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1922 roku w sprawie wynagrodzenia funkcjonarjuszów pocztowych, telegraficznych i telefonicznych za służbę nocną (Dz. U. R. P № 78 poz. 710) jednostkę wynagrodzenia za nocną służbę zwiększa się o 150% dotychczasowej wysokości.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski.*
Minister Skarbu: *W. Grabski.*
Kierownik Ministerstwa Poczt i Telegrafów: *Moszczyński.*

45

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 5 lutego 1923 L. 120/V w sprawie dołączania dodatków do czasopism.

Na mocy art. 2 i 10 Ust. z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. Praw P. P. nr. 44 poz. 310) zarządzam co następuje:

§ 1.

Do czasopism przesyłanych pocztą i opłaconych według taryfy dla czasopism mogą być dołączone przez wydawców dodatki zwyczajne i nadzwyczajne.

Do dodatków zwyczajnych należą:

a) dodatki pochodzące od wydawcy i zapowiedziane przez niego w ogłoszeniu warunków prenumeraty,

b) dodatki niezapowiedziane w powyższy sposób, lecz pochodzące od wydawcy nie zaś od osób postronnych z warunkiem, aby były drukowane przez tegoż wydawcę wyłącznie dla czasopisma, do którego mają być dołączone i aby ze względu na treść mogły być uważane jako składowa część odnośnego czasopisma, a wreszcie aby były dostarczane prenumeratorom bezpłatnie.

Do dodatków zwyczajnych należą również bezpłatne premje, jako to: kalendarze, rozkłady jazdy, reprodukcje graficzne, światłodrukowe, barwne, spisy członków związków, stowarzyszeń i t. p.

---

*) Ogłoszone w Dz. U. R. P. № 10/1923 poz. 60.

Czasopisma naukowe i techniczne mogą zawierać jako dodatki małe wzory materjałów włóknistych oraz rysunki i tablice, służące do objaśnienia tekstu.

§ 2.

Do dodatków nadzwyczajnych należą wszystkie dodatki, które nie pochodzą, od wydawcy, lecz od osoby trzeciej i odpowiadają obowiązujacym przepisom dla druków. Nie dozwolone są jednakowoż dodatki złączone w całość w ten sposób, że dadzą się rozłożyć na więcej pojedyńczych części, jak np. złączone oferty albo karty zamówień, które po rozłączeniu mogą być dostarczone kilku osobom.

§ 3.

Waga pojedyńczego egzemplarza dodatku zwyczajnego albo nadzwyczajnego, względnie ogólna waga kilku dodatków, dołączonych do jednego egzemplarza czasopisma, nie może przekraczać 250 gr.

§ 4.

Dodatki zwyczajne nie podlegają żadnej dodatkowej opłacie. Za dodatki nadzwyczajne pobiera się należytość od wagi, a to za każde 25 gr. lub część tychże każdego pojedyńczego dodatku. Należytość ta wynosi 50% najniższej stawki taryfowej opłaty za druki zwykłe.

§ 5.

Dodatki zwyczajne wymienione w § 1 pod b. jakoteż wszystkie nadzwyczajne muszą być zgłaszane przez wydawcę na piśmie w urzędzie pobierającym opłatę za przesyłanie czasopism na 24 godziny przed wysłaniem.

Dodatki nadzwyczajne muszą być opłacone z góry według taryfy. Za dodatki nadzwyczajne nie zgłoszone i nie opłacone przy nadaniu pobiera Zarząd pocztowy od wydawcy należytość według taryfy dla druków, od całej ilości egzemplarzy czasopisma, zgłoszonej do przesyłania pocztą.

§ 6.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1 marca 1923 roku i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem polskiej części Górnego Śląska.

Kierownik Ministerstwa

Moszczyński.

PRZEPISY WYKONAWCZE.

do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z d. 5 lutego 1923 L. 120/V w sprawie dołączenia dodatków do czasopism.

§ 1.

Dodatki zwyczajne (§ 1a rozporządzenia) dołączane do czasopism w województwach poznańskiem i pomorskiem mają być zaznaczone w deklaracji abonamentu, złożonej w urzędzie pocztowym

§ 2.

Dodatki zwyczajne i nadzwyczajne muszą pod względem wielkości, grubości papieru, jako też co do innych właściwości nadawać się do przesyłania w wiązankach z czasopismami. Wydawca winien dodatki włożyć do czasopism luźno. Wszywanie albo wlępianie jest niedozwolone.

§ 3.

Dodatki zwyczajne, których pojedyńcze egzemplarze ważą więcej niż 250 gr., lub które z powodu ich właściwości nie nadają się do przesyłania w wiązankach z czasopismami, mogą być przesyłane do urzędów oddawczych w paczkach pocztowych za uiszczeniem taryfą przepisanej opłaty dla paczek.

Celem powiadomienia urzędu oddawczego, winien wydawca umieścić na odcinku listu przesyłkowego uwagę wskazującą, że zawartość paczki stanowi dodatek do pewnego numeru czasopisma. Paczki mogą zawierać egzemplarze dodatków tylko dla tych prenumeratorów, którzy w obwodzie odnośnego urzędu mieszkają.

Do paczek z dodatkami dla prenumeratorów, otrzymujących czasopisma pod osobistym adresem, wysyłanych bezpośrednio przez wydawców i opłaconych ryczałtem, winien wydawca dołączyć szczegółowy spis prenumeratorów, uprawnionych do odbioru dodatku.

Dodatki, które przesyłane zostały urzędom w paczkach, należy doręczyć odbiorcom bezpłatnie, jak same czasopisma. Na dodatki takie winny urzędy oddawcze prowadzić odpowiednią ewidencję do użytku w razie późniejszych reklamacyj.

§ 4.

Do zgłoszenia dodatków mają być dołączone wzory tychże. Urząd pocztowy stwierdza dopuszczalność dodatków i pobiera z góry przypadającą za nie opłatę.

Przedłożone wzory zachowuje urząd przez 6 miesięcy. Po upływie tego czasu wzory bezwartościowe uważane są jako makulatura, wartoś-

*

ciowe zaś zwraca się wydawcy na żądanie. W razie rezygnacji wydawcy, należy wartościowe wzory odsyłać do urzędu niedoręczalnych przesyłek.

Dodatek nadzwyczajny może być dołączony do całego nakładu lub tylko do pewnej części egzemplarzy danego numeru czasopisma. W drugim wypadku pobiera się opłatę tylko za zgłoszoną i dołączoną ilość egzemplarzy dodatku.

W razie dołączenia dodatku tylko do pewnej części egzemplarzy czasopisma, winien wydawca przy zgłoszeniu dodatku przedłożyć zarazem spis tych urzędów, do których dodatek ma być wysłany; dodatek zaś musi być dołączony dla wszystkich prenumeratorów danego czasopisma, należących do urzędów, do których czasopismo zostało wysłane. Egzemplarze czasopisma z dodatkami muszą być nadane oddzielnie od egzemplarzy bez dodatków.

Wydawcy wysyłający czasopismo czy to pod adresem urzędu oddawczego czy też pod osobistym adresem prenumeratorów muszą przy zgłoszeniu dodatku oświadczyć, w którym urzędzie miejscowym czasopismo nadadzą.

§ 5.

a) Jeżeli czasopisma z dodatkami nadane zostaną w urzędzie, który pobrał opłatę za dodatki (§ 4), urząd ten jest także odpowiedzialnym za to, że wysłane zostaną tylko dodatki zgłoszone i opłacone.

b) Jeżeli czasopisma z dodatkami nadane zostaną w innym urzędzie miejscowym a dodatek dołączony zostanie tylko do części nakładu, winien urząd pobierający opłatę zawiadomić urząd wysyłający w tej samej miejscowości o zgłoszonym dodatku i dołączyć do zawiadomienia spis urzędów, do których dodatek ma być wysłany. Urząd wysyłający stwierdza na podstawie otrzymanego spisu, czy dodatek dołączony został tylko do tej części nakładu, do której jest zgłoszony. O zauważonych niedokładnościach lub nadużyciach, stwierdzonych komisyjnie, winien urząd wysyłający zawiadomić natychmiast urząd pobierający opłatę.

Urząd pobierający opłatę zawiadamia wydawcę o stwierdzonych usterkach i w danym razie pobiera brakującą opłatę.

Wskutek tych czynności dalsza wysyłka czasopisma nie może doznać zwłoki.

c) Ogólną kontrolę nad dodatkami czasopism przeprowadzają urzędy oddawcze.

W tym celu urzędy pobierające opłatę porozumiewają się z dwoma lub trzema urzędami oddawczemi, ażeby badały stale, w oznaczonym czasokresie, pewne wymienione czasopisma, czy i jakie dodatki zostały

do nich dołączone. O znalezionych dodatkach ma być bezzwłocznie zawiadomiony urząd pobierający opłatę. Jeżeli urząd ten stwierdzi, że dodatek nie został opłacony, wzywa wydawcę do zapłacenia należytości za wysłany bez zgłoszenia dodatek według taryfy opłat dla druków i według całej ilości egzemplarzy czasopisma, zgłoszonej do wysyłki pocztą.

W razie odmowy zapłaty, przedkłada urząd sprawę przełożonej Dyrekcji.

§ 6.

Zarachowanie opłat za dodatki nadzwyczajne uskuteczniają urzędy w województwach: poznańskiem i pomorskiem, w dotychczasowy sposób. W b. zaborach austrjackim i rosyjskim winny urzędy pocztowe założyć osobny miesięczny wykaz opłat za dodatki. W wykazie tym muszą być podane: dzień pobrania opłaty, numer i tytuł czasopisma oraz ilość egzemplarzy, do których dodatek został dołączony, wreszcie waga poszczególnego dodatku i pobraną kwota.

Opłaty za dodatki mają być w dniu pobrania wpłacone do kasy urzędu i zarachowane w wykazie stanu kasy w osobnej rubryce pod napisem „Opłata za czasopisma“, miesięczną sumę zaś przenosi się do wykazu opłat za czasopisma i zalicza w ogólnym rachunku miesięcznym w jednej kwocie do § 1 pozycja 2, przy dołączeniu obydwóch wykazów.

Prawdziwość kwot obydwóch wykazów musi być stwierdzona przez naczelnika urzędu względnie jego zastępcę.

46

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 4 lutego 1923 r. L. 213/III w przedmiocie podwyższenia najwyższej stawki przekazów czekowych P. K. O., opiewających na walutę niemiecką.

Na podstawie § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1922 u. w przedmiocie wprowadzenia niektórych zmian i uzupełnień w ustawodawstwie o obrocie czekowym obowiązującym na ziemiach górnośląskich Województwa śląskiego (Dz. Ust. R. P. nr. 116 poz. 1048 z r. 1922)—zarządzam co następuje:

§ 1.

Najwyższą stawkę przekazów czekowych Pocztowej Kasy Oszczędności na polskiej części Górnego Śląska, opiewających na walutę niemiecką podwyższa się:

a) ze 100.000 na 500.000 (pięćset) tysięcy marek niemieckich, o ile przekazy te mają być wypłacone przez urząd pocztowy w Katowicach,

b) z 50.000 na 250.000 (dwieście pięćdziesiąt) tysięcy marek niemieckich, o ile wspomniane przekazy mają być wypłacone przez inne urzędy i agencje pocztowe na polskiej części Górnego Śląska.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 lutego 1923 roku i z tym dniem traci moc obowiązującą § 3 rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 13 grudnia 1922 r. nr. 2429/III w przedmiocie ustalenia najwyższej stawki przekazów czekowych Pocztowej Kasy Oszczędności (Dz. Urz. M. P. i T. nr. 57 poz. 187 z r. 1922).

Kierownik Ministerstwa:

Moszczyński.

Zarządzenia.

47

Zmiana w postępowaniu z paczkami do 50000 mk. i ponad 50000 mk. wartości.

Z dniem 20-go lutego 1923 r. paczki bez podanej wartości i paczki do 50000 mk. pol. (50000 mk. niem.) wartości, należy uważać przy nadawaniu w obrocie wewnętrznym oraz w obrocie z polską częścią Górnego Śląska za paczki „zwykłe" i przekazywać je sumarycznie; paczki zaś ponad 50000 mk. pol. (50.000 mk. niem.) wartości, za paczki „wartościowe" i przekazywać je szczegółowo.

Analogicznie należy postępować z powyższemi paczkami przy doręczaniu.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej a więc także w obrocie z polską częścią Górnego Śląska oraz w wewnętrznym ruchu polskiej części Górnego Śląska.

Rozporządzenie M. P. i T. z dnia 25/XI-1922 r. L. 2904/VII (Dz. Urz. M. P. i T. nr. 52 poz. 163) znosi się.

W odnośnych podręcznikach służbowych oraz w rozporządzeniu z dnia 29/V-1922 r. L. 1289/IV (Dz. Urz. nr. 23 z 1922 r. §§ 53 ust. 4 i 5 oraz 54 ust. 3 i 16) należy przeprowadzić odpowiednie zmiany.

(L. 281/VII z 8 lutego 1923 r.)

48

Podwyższenie ceny niektórych druków płatnych.

Z dniem 15 lutego r. b. podwyższa się o 200% cenę sprzedaży niżej wyszczególnionych druków płatnych, mianowicie:

1) pocztówka bez znaczka z 10 na 30 mk.
2) przekaz pocztowy krajowy z 10 na 30 mk.
3) „ „ telegraficzny z 10 na 30 mk.
4) przekaz międzynarodowy z 15 na 45 mk.
5) adres pomocniczy krajowy bez przekazu pobrania z 10 na 30 mk.
6) adres pomocn. krajowy z przekazem pobrania z 15 na 45 mk.
7) adres pomocniczy zagraniczny bez przekazu pobran. z 10 na 30 mk.
8) deklaracja celna z 10 na 30 mk.

Blankiety zaś telegraficzne narazie z 20 na 50 mk. i dowód nadania telegramu (co nie dotyczy Górnego Śląska) z 80 na 200 mk.

Główny Skład materjałów pocztowych, ekonomaty dyrekcyjne i urzędy lokalne w dniu 14 lutego r. b., po ukończeniu czynności, przeliczą protokularnie posiadany zapas tych druków i zaksięgują je na 15 lutego r. b. według cen podwyższonych.

Nr. 555/XII z dnia 8 lutego 1923 r.

49

Podwyższenie ekwiwalentu franka złotego dla telegramów, paczek i listów wartościowych w obrocie między Polską a zagranicą.

Począwszy od 18 lutego b. r. podwyższa się w ruchu telegraficznym, paczkowym i listów wartościowych z Polski do zagranicy ekwiwalent franka złotego z 7000 na 8000 mk.

Opłata za telegramy do Węgier wynosi 810 mk., do Rumunji 500 mk. za wyraz.

L. 672/IX z dnia 13 lutego 1923 r.

50

Zmiana ekwiwalentu franka złotego dla telegramów i paczek w obrocie Polskiego Górnego Śląska z zagranicą.

Począwszy od 12 lutego b. r. zniżono w ruchu telegraficznym i paczkowym z Polskiego Górnego Śląska do zagranicy ekwiwalent franka złotego z 9500 na 6600 mk. niem.

L. 655/IX z dnia 12 lutego 1923 r.

51

Podwyższenie ceny sprzedaży pocztowej książki nadawczej.

Od dn. 15 lutego r. b. podwyższa się na całym obszarze Rzeczypospolitej cenę sprzedażną pocztowej książki nadawczej (druk nr. 1) na mk. 3.000.

Główny Skład Materjałów pocztowych, Składnice Dyrekcyjne i urzędy pocztowe dn. 14 lutego po ukończeniu czynności przeliczą protokularnie posiadany zapas książek i zarachują je na dzień 15 lutego r. b. według ceny podwyższonej.

(Nr. 11/XII z dn. 5 lutego 1923).

Okólniki.

Usterki przy zaliczaniu należytości celnych przez pocztowe urzędy oddawcze.

Organa kontrolne Dyrekcji Poczt i Telegrafów, tudzież Izba Kontroli Rachunkowej Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy przy kontroli rachunków pocztowych, stwierdziły, że urzędy pocztowe oddawcze przy prowadzeniu „wykazów pobranych należności celnych" (druk nr. 69) nie stosują się do postanowień §§ 10, 11 Instrukcji pocztowo-celnej z 1921 r. (Dr. Urz. M. P. i T. nr. 5 z 1921 r.)

Stwierdzono w szczególności, że niektóre urzędy pocztowe:

1) wydają przesyłki pocztowe obciążone cłem bez ściągnięcia od adresatów należności celnych.

2) zwracają przesyłki obciążone cłem wbrew postanowień § 11 powołanej Instrukcji i wprost zagranicę, zamiast do urzędu pocztowo-celnego, w którym przesyłka była oclona.

3) zaliczają pobrane należności celne za pomocą pocztowych znaczków dopłaty.

4) nie wpisują wcale lub wpisują błędnie wymagane daty do poszczególnych kolumn „wykazu pobranych należności celnych".

5) zaliczają należności celne do wykazu opłat pocztowych gotówką, czyli do § 1 poz. 1*a* ogólnego rachunku miesięcznego, lub odwrotnie opłaty pocztowe do wykazu należności celnych.

6) wpisują do księgi oddawczej należności celne wspólnie z należytościami pocztowemi, lub też należności celne w kolumnie „wartość" lub „dopłata", należytości zaś pocztowe w kolumnie „cło" wreszcie nie wpisują żadnych należytości. jakkolwiek przesyłka była obciążona należnościami celnemi i pocztowemi.

Tego rodzaju postępowanie urzędów pocztowych oddawczych utrudnia w wysokim stopniu kontrolę Oddziałom rachunkowym Dyrekcyj Poczt i Telegrafów i Izbie Kontroli rachunkowej, powoduje obszerną korespondencję połączoną ze stratą czasu i naraża Skarb Państwa na ewentualne straty meterjalne z powodu niepobrania od adresata należności celnych.

By położyć kres powyżej wymienionym nieprawidłowościom, wzywa się urzędy i agencje pocztowe pod rygorem kar porządkowych, do dokładnego zaznajomienia się z postanowieniami § 10 i 11 Instrukcji pocztowo-celnej z 1921 r. (Dz. Urz. M. P. i T. nr. 5 z 1921 r.).

W szczególności należy zwracać uwagę na dokładne wypełnianie kolum „wykazu pobranych należności celnych“ (dr. nr. 69), oznaczonych liczbami od 1 do 8, w którym to wykazie należy:

a) w kolumnie 5 podać numer porządkowy pod którym przesyłka została zapisana przez urząd pocztowo-celny w wykazie wypłaconych należności celnych (dr. nr. 66), który to urząd pocztowo-celny podaje w karteczce należytościowej, względnie w odpowiedniej rubryce odcisku, zastępującego karteczkę należytościową. W oznaczonej kolumnie 5 ej nie wolno bezwarunkowo podawać numeru kwitu celnego.

b) w kolumnie 6 i 7 podawać miesiąć i dzień zaliczenia przez urząd pocztowo celny należności celnych, a nie miesiąc i dzień podjęcia przesyłki przez adresata.

c) w kolumnie 8 podawać tylko kwotę cła i ewentualnie należytości probierczych (stemplowych), a nie ogólną sumę z kartki należytościowej, gdyż ta ogólna suma obejmuje również należytości pocztowe jak np. za opakowanie, za pośrednictwo przy ocleniu i t. p.

d) w kolumnie 9 podawać należności celne, ewentualnie probiercze ale dopiero po wydaniu przesyłki adresatowi i uiszczeniu przez niego należności celnych. Jeżeli w danym miesiącu przesyłka nie została podjęta, kolumna 9 pozostaje otwartą, przyczem w kolumnie 10 zaznacza się „wpisana do wykazu następnego miesiąca pod numerem porządkowym NN“, lub „zwrócono do urzędu pocztowo-celnego NN“.

Poleca się również urzędom i agencjom pocztowym, ażeby przy wpisywaniu paczek do księgi oddawczej listów wartościowych i paczek (druk nr. 2. III) lub też do „listy doręczonych paczek i listów wartościowych (dr. 3a lub b) wypełniały kolumny ściśle według rubryk napisu i w kolumnie „cło“ wpisywały tylko należności celne wraz z ewentualnemi należytościami probierczemi, stemplowemi, a w kolumnie „dopłata“ wszystkie należytości pocztowe, jak np. składowe, za opakowanie, za pośrednictwo przy ocleniu, za dosłanie i t. p.

Należytości pocztowe zalicza urząd oddawczy za pomocą znaczków dopłaty.

Urząd oddawczy zlicza z końcem miesiąca kwoty kolumny 9 wykazu pobranych należności celnych i sumę końcową zalicza na przychód w dziale przechodnim ogólnego rachunku miesięcznego w rubryce „pobrane opłaty celne“.

Ponieważ Zarząd pocztowy wyrównywuje należności celne Zarządowi celnemu z góry, przeto w razie zwrotu przesyłki zagranicę, każda przesyłka obciążona cłem, musi być skierowana do urzędu pocztowo-celnego, w którym ją obciążono cłem, celem zwolnienia od należności celnych. Przy zwracaniu tego rodzaju przesyłek urzędy pocztowe mają ściśle postępować według wskazówek § 11 Instrukcji pocztowo-celnej z 1921 r.

Wobec wypadków, które miały miejsce w czasach ostatnich, zwraca się równocześnie uwagę urzędów pocztowych na § 8 p. l. lit. b rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 grudnia 1921 r. L. 8440/VI (Dz. Urz. M. P. i T. nr. 2 z 1922 r.), w myśl którego deklaracje celne do paczek do zagranicy należy wypełniać w języku francuskim, lub w języku kraju przeznaczenia.

Z niniejszem zarządzeniem mają się urzędy i agencje pocztowe dokładnie zapoznać i według niego postępować. Za nieprzestrzeganie

zarządzenia i za wynikłe z tego powodu straty dla Skarbu pocztowego spowodowane, bądź wydaniem przesyłki adresatowi bez pobrania należności celnych i pocztowych, bądź też zwrotem przesyłki do zagranicy z pominięciem urzędu pocztowo-celnego i nieodpisaniem cła, winni pociągnięci będą poza karami porządkowemi do odpowiedzialności materjalnej.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje wszystkie urzędy i agencje pocztowe w Polsce.

L. 96/IV. Warszawa, dnia 13 lutego 1923 r.

Wymiana międzynarodowych kuponów na odpowiedź.

Przy sposobności przeprowadzenia rozrachunku z zarządami zagranicznemi stwierdzono, że przy wymianie kuponów na odpowiedź popełniane są następujące usterki:

a) urzędy pocztowe nie zaopatrują kuponów wymienionych odciskiem datownika w miejscu na to przeznaczonem (prawa półkula ziemska z napisem „Timbre du bureau d'échange");

b) terminy ważności kuponów (w obrocie z krajami europejskiemi dwa miesiące, zaś w obrocie z krajami pozaeuropejskimi sześć miesięcy po upływie miesiąca wydania) nie są przestrzegane;

c) wzamian za kupony wydawane są znaczki pocztowe ogólnej wartości nieodpowiadającej każdocześnie obowiązującej taryfie zagranicznej.

Celem usunięcia powtarzania się powyższych usterek należy ściśle stosować się do postanowień rozporządzenia z dnia 27 maja 1922 roku L. 4519/VI w sprawie międzynarodowych kuponów na odpowiedź oraz przepisów wykonawczych do tego rozporządzenia (Dz. Urz. M. P. i T. nr. 21 z 1922 r.).

Ponadto zwraca się uwagę urzędów, że w razie wymiany kuponów ostemplowanych przez urzędy pochodzenia, omyłkowo na prawej półkuli ziemskiej, należy odcisk stempla umieścić obok, nie zaś na lewej półkuli przeznaczonej dla kraju pochodzenia.

Wyjątkowy termin wymiany dla kuponów dawnych wydanych przed 1 stycznia 1922 r. upłynął z końcem 1922 r. Od 1 stycznia 1923 roku obowiązują dla kuponów nowych i dawnych normalne terminy ważności (dwa wzg. sześć miesięcy).

Wykaz krajów, w których sprzedawane są międzynarodowe kupony na odpowiedź (Dz. Urz. nr. 24 z 1922 r. str. 516) należy uzupełnić w sposób następujący:

wpisać jako pierwszy kraj „Albanja";

dodać gwiazdkę (*) po: Argentyna, Chili, Costa-Rica, Honduras rep., Kuba;

skreślić gwiazdkę (*) po: Meksyk.

L. 1116/VI z d. 13 lutego 1923 r.

Adresowanie przesyłek pocztowych według ustalonej nazwy urzędów i agencyj pocztowych i telegraficznych.

Spostrzeżono, że urzędy i agencje pocztowe, przy przyjmowaniu i dalszem wysyłaniu nadanych przez władze i urzędy państwowe przesyłek urzędowych, nie zwracają uwagi na to, iż w wielu wypadkach

miejsce przeznaczenia, wzgl. pocztowy urząd oddawczy wskazano w adresie niedokładnie z pominięciem bliższych określeń.

To niedokładne adresowanie powoduje, iż przesyłki kierowane są niewłaściwie i przez czas dłuższy błąkają się po różnych miejscowościach, zanim dostaną się do właściwego urzędu pocztowego, co wpływa ujemnie na normalny tok urzędowania i opóźnia załatwienie spraw. Ponieważ uzupełnianie niedostatecznego adresu przesyłki, podczas jej przewozu bez współudziału nadawcy będzie najzupełniej dowolne i w większości wypadków wątpliwe — poleca się przeto urzędom i agencjom pocztowym, by przy przyjmowaniu wszelkiej korespondencji, urzędowej zaś w szczególności zwracały baczną uwagę na to, czy podaną w adresie nazwę urzędu oddawczego t. z. „ostatnią pocztę" określono wyraźnie i dostatecznie.

Jako dostateczne określenie uważać należy podanie nazwy urzędu oddawczego w pierwszym przypadku, w tem brzmieniu i z tymi dodatkami, jak urząd ten wykazany jest w wydanym przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów w r. 1921 spisie urzędów i agencji pocztowych i telegraficznych i w perjodycznych do niego uzupełnieniach.

W razie nieodpowiedniego podania nazwy urzędu oddawczego urzędy i agencje pocztowe przyjmujące, obowiązane są zwracać uwagę nadawców na konieczność stosowania ustalonej nomenklatury i prosić o odpowiednie uzupełnienia.

Naczelnikom i kierownikom urzędów i agencji pocztowych poleca się, aby czuwali nad ścisłem przestrzeganiem i wykonaniem niniejszego zarządzenia.

L. 238/IV z d. 7 lutego 1923 r.

Podwyższenie ceny emisyjnej obligacji 8% Państwowej Pożyczki złotej z roku 1922.

Ministerstwo Skarbu rozporządzeniem z dn. 10 lutego 1923 r. L. DK. 604/I ustanowiło cenę emisyjną obligacji 8% Państwowej Pożyczki złotej z r. 1922 r., od dnia 12 lutego 1923 r. aż do odwołania w stosunku następującym: za obligację wartości imiennej 10.000 mkp. i 10 złotych polskich cenę (75000) siedemdziesiąt pięć tysięcy marek polskich i za obligację wartości imiennej 50000 mkp. i 50 złotych polskich cenę (375000) trzysta siedemdziesiąt pięć tysięcy marek polskich.

Z dniem 12 lutego 1923 r. przestaje zatem obowiązywać dotychczasowa cena tych obligacji określona w tutejszym zarządzeniu z dnia 3 lutego 1923 r. nr. 225/III.

L. 306/III z d. 10 lutego 1923 r.

O używaniu znaczków drobnych wartości.

Skonstatowano, iż niektóre urzędy pocztowe sprzedawały publiczności do listów całe arkusze znaczków najdrobniejszych wartości, mimo, że posiadany zapas umożliwiał im tworzenie kombinacyj najwyżej z 2—3—4 znaczków.

Ponieważ, wskutek stopniowej podwyżki taryfy, może w przyszłości również zajść potrzeba kombinowania znaków opłaty pocztowej, poleca się urzędom pocztowym w takich wypadkach bacznie przestrzegać

tego, aby do przepisanej opłaty pocztowej używać jaknajmniej sztuk znaczków pocztowych.

Nr. 664/XII z dnia 15 lutego 1923 r.

Opis znaczka pocztowego 200 mk.

Wypuszczono znaczki opłaty wartości 200 mk. Znaczek ten wymiaru 22×27.5 m/m utrzymany jest w kolorze bronzowo-różowym. Pośrodku znaczka na tle różowym znajduje się godło Państwa. Ramka owalna, otaczająca orła, składa się z ozdobnych ornamentacyj. Na tle, utworzonem z falistych linji koloru różowego, umieszczono napis nad tarczą „Poczta Polska", u dołu po bokach cyfry 200 mk.

Nr. 574/XII z dnia 14 lutego 1923 r.

Podwyższenie dodatkowej opłaty za telegramy nadawane w kolejowych urzędach telegraficznych.

Zawiadamia się wszystkie urzędy telegraficzne, że Ministerstwo Kolei Żelaznych w łączności z podwyższoną od 15 lutego b. r. taryfą telegraficzną (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 6 ex 1923) podwyższyło dodatkową opłatę, przewidzianą w art. 9 umowy zawartej z Ministerstwem Poczt i Telegrafów z dn. 30 sierpnia 1919 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 14 ex 1919 r.) za telegramy nadawane w kolejowych urzędach telegraficznych, które leżą w miejscowościach posiadających państwowe urzędy telegraficzne, z 25 na 85 za zwykłe, oraz z 75 na 250 marek za telegramy pilne od wyrazu.

Powyższe dodatkowe opłaty będą pobierane niezależnie od opłat ustalonych taryfą telegraficzną.

Nr. 645/IX z dnia 12 lutego 1923 r.

Bliższe określenie urzędów pocztowych „Książ wielki" pow. Miechów i „Książ pow. Śrem".

Celem odróżnienia równobrzmiących nazw urzędów pocztowych Książ wielki pow. Miechów i Książ pow. Śrem. Ministerstwo Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych ustaliło dla nazw tych urzędów bliższe określenie a mianowicie: „Książ wielki koło Miechowa" i „Książ poznański".

Wobec tego należy w pismach urzędowych tylko tych nazw używać i odpowiednio do tego poprawić spis urzędów i agencji pocztowych,

Interesowanej publiczności należy zwracać uwagę na właściwe adresowanie przesyłek do tych miejscowości, według ustalonej nomenklatury.

L. 365/IV z dn. 14 lutego 1923 r.

Zaprowadzenie obrotu pieniężnego w agencjach: Zaostrowicze, Kuryłowce i Wielka Brzostowica dworzec.

Z dniem 1 marca 1923 r. w agencjach pocztowych 1) Zaostrowicze, 2) Kuryłowce i 3) Wielka Brzostowica dworzec, zaprowadza się obrót pieniężny za pomocą listów wartościowych i przekazów pocztowych.

Nr. 690/V z dnia 9 lutego 1923 r.

WYKAZ

międzynarodowych połączeń telegraficznych czasowo przerwanych oraz ponownie przywróconych według stanu z dnia 8 lutego 1923 roku.

NAZWA POŁĄCZEŃ	Data		UWAGI
	przerwy	przywrócenia	
I. Połączenia przerwane.			W czasie przerw kierowane są telegramy do miejsc przeznaczenia drogami okrężnemi, drogą radio, pocztą, okrętami lub innemi okazjami.
Kable: Lattaquie—Palura (Cypr) . . .	24/5 —1910		
Skalanuova—Samos	20/4 —1912		
Marmaritza—Rhodes	20/4 —1912		
Komunikacja Turcji z Mytyleną . . .	27/11—1912		
Kable: Jamaique—Colon	9/6 —1913		
Cap. St. Jacques—Pontaniak . .	7/12—1913		
Linje Kompanji Indo-Europejskiej między Emden i Berlinem	31/7 —1914		
Komunikacja między Berlinem z jednej strony a Petersburgiem i Teheranem z drugiej	5/8 —1914		
Droga Fao	5/11—1914		
Komunikacja między Djedda a Souakim	7/11—1914		
Kabel Tanger-Cadix	8/12—1915		
Droga Hanékin	28/2 —1916		
Kabel Cayenne—Salinas	12/6 —1917		
„ Saigon—Tourane	19/10—1919		
Komunikacja Bułgarji z Rosją	„		
„ Rumunji z Rosją	29/5 —1920		
Kabel Trinidad-Demerara	29/7 —1920		
Kabel Tourane—Amoy	. . . . . .		
„ Tourane—Doson	. . . . . .		
Komunikacja Teneriffe—St. Louis . . .	6/8 —1922		
Kabel Dakar—Conakry	23/8 —1922		
Komunikacja między Chio a Smyrną .	11/9 —1922		
Kabel Honolulu—Midway	3/2 —1923		
II. Połączenia przywrócone:			
Kabel Bathurst — Bissao	19/10—1922	22/1 —1923	
Kabel Guam-Manile	4/1 —1923	10/1 —1923	
Komunikacja Bułgarji z Turcją . . .	. . . . . .	4/1 —1923	

L. 372/IX, z 8 lutego 1923 r.

Worki belgijskiego Zarządu pocztowego.

Próżne worki Zarządu belgijskiego należy przesłać niezwłocznie, spisane w osobnym wykazie, do Urzędu Warszawa 1, który ma takowe zwrócić jak najrychlej do właściwych belgijskich urzędów wymiany.

L. 1139/VI z dnia 8 lutego 1923 r.

Odnalezienie pieczęci.

Zgłoszona jako zaginiona pieczęć mosiężna do laku ambul. pocztowego nr. 103 z literą rozpoznawczą „a", została odnaleziona w urzędzie pocztowym Warszawa 2 w dniu 7 lutego b. r.

Odwołuje się zatem komunikat z dnia 31 stycznia 1923. L. 2891/III, ogłoszony w Dz. urz. M. P. i T. nr. 8/1923.

L. 4034/III z dn. 14 lutego 1923.

Uzupełnienie spisu u. p.

Jako dalsze uzupełnienie spisu u. p. został wydany dodatkowy wykaz L. 11.

Cenę sprzedażną jednego wykazu oznacza się na mk. 150.

L. 833/XII z dn. 4/2 1923 r.

Wykaz odnalezionych książeczek wkładkowych P. K. O. z których wypłaty doraźne są dozwolone.

Nr.	Miejsce wydania	Dzień	Nazwisko i imię	Kwota Marek	Uwagi
34079	Włocławek	15/VII.21	Jędrzejewski Maciej	154.165	ks. odnalazła się zgłosił właściciel dnia 4/I.23.

Wykaz książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione.

№	Miejsce wydania	Dzień	Nazwisko i Imię	Kwota Mk.	Uwagi
109472	P. K. O.	30.VI.920	Gryszkiewicz Jan	114.693.51	ks. zagub.
109473	„	„	Gryszkiewicz Marjanna	114.694.58	„
8625	„	18. XI. 21	Lubcke Wiktorja	52.000.—	skradziona

Zguby i kradzieże legitymacyj.

Oficjałowi pocztowemu Marji Orlof z Niedzicy skradziono legitymację kolejową nr. 1300, wystawioną przez Dyrekcję poczt i telegrafów w Krakowie dnia 9/IV-1921 r. i prolongowaną dnia 5/I na rok 1922.

Urzędnik pocztowy VIII st. służ. Antoni Pawlicki Myszków, zgubił legitymację kolejową nr. 1129 wystawioną przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów w Krakowie dnia 16/III 1921 i prolongowaną dnia 28/IV na rok 1922.

Dokumenty powyższe unieważniono. W wypadkach nadużycia należy winnego oddać władzom bezpieczeństwa, a dokument wysłać do właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

Wiadomości osobowe.

Przeniesienia:

Boczkowski Stanisław, urzędn. VIII st. sł., z okręgu Dyrekcji P. i T. w Warszawie do Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Konkursy

na posadę naczelnika urzędu pocztowego V kl. w Kamieńcu k. Rudnika w Okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie.

O posadę tę mogą się ubiegać urzędnicy X wzgl. XI st. służb. Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 1388/2a z dn. 30 stycznia 1923.

Na stanowisko naczelnika urzędu P. i T. Zambrów (III klasa) z uposażeniem według VIII st. sł.

Termin konkursu: 3 tygodnie.

Podania w drodze służbowej do Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Warszawie.

L. 3791/I z dnia 13 lutego 1923.

Dział urzędowy Dyrekcyj Poczt i Tel.

WILNO:

Wiadomości osobowe.

Mianowania:

Dekretem Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Wilnie z dnia 13 stycznia 1923 roku L. 62164/22/I/1 praktykanci pocztowi po ukończeniu kursu i złożeniu przepisanego egzaminu pocztowo-telegraficznego zostali mianowani urzędnikami do Zarządu Dyrekcji: *Wincenty Rynkiewicz*, IX stopnia służbowego; *Witold Stankiewicz*, *Helena Święcicka*, *Paulina Dorożyńska*, *Jadwiga Sienicka*, X stopnia służbowego; *Stanisław Bojarczyk*, *Piotr Leonowicz*, *Stanisław Goleniówski* XI stopnia służbowego; *Zygmunt Nałęcz*, *Rafał Wyszomirski*, *Antoni Zejmo* i *Leon Sadowski* XII stopnia służbowego; do urzędów pocztowo-telegraficznych: Bereza Kartuzka: *Albin Nowicki* XII st. sł.; Białowieża: *Roman Gadaliński* XII st. sł.; Brześć Litewski I.: *Mieczysław Rutowicz*, *Romualda Babicka* XII st. sł.; Ejszyszki: *Franciszek Bartoszewicz*, XII st. sł.; Grodno: *Wanda Strawińska*, *Helena Paszkiewiczówna*, XII st. sł.; Lida: *Kazimierz Stachowicz*, XII st. sł.;

Łachwa: *Wincenty Tylkowski*, XII st. sł.; Łuniniec: *Andrzej Bień* XII st. sł.: Mikaszewicze: *Józef Dutkiewicz*, XII st. sł.; Nowogródek: *Henryk Krygier*. *Stanisław Rogowski*, XII st. sł; Nowo-Święciany: *Aleksandra Kostecka*, XI. st. sł.; Postawy: *Mieczysław Zdyb*, XII st. sł.; Siniawka: *Roman Bonikowski*, XII st. sł.; Skidel: *Franciszka Skorupkówna*, XII st. sł.; Słonim: *Franciszek Monkiewicz*, *Paweł Waksam*, XII st. sł.; Święciany: *Emil Rajces*, XI st. sł.; Wołkowysk 1; *Antoni Minkiewicz*, XII st. sł.; Wilno 1,: *Józef Jackiewicz*, *Marja Cander*, X st. sł.; *Helena Ratnik*, *Walentyna Giedrojc*, *Zofja Stasiak*, *Jan Wasilewski*, XI st. sł., *Antoni Piliszek*, *Marja Smajkiewicz*, *Jadwiga Sienkiewicz*, *Stanisława Szałacka*, *Szymon Doluk*, *Sylwina Dzierżkówna* XII st. sł.; Wilno 2: *Michał Rode*, XI st. sł.; *Adam Tyszkiewicz* i *Bolesław Szulc* XII st. sł.

KRAKÓW:

Wiadomości osobowe.

Przeniesienie:

Szeliga Adam, praktykant pocztowy z Krakowa do Radłowa, *Wdówiak Bronisław* z Radlowa do Krakowa.

Rezygnacja:

Krajewski Feliks, urzędnik techniczny VIII st. służbowego w Częstochowie.

Zwolnienie:

Melissa Antoni, praktykant pocztowy w Radłowie.

LWÓW:

Obwody inspekcyjne poczt ruchomych.

Celem należytego wykonania służby inspekcyjnej poczt ruchomych i urzędów dworcowych w dziale służby sortowniczej i przeładunkowej został z dniem 1-go stycznia 1923 r. okręg Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie podzielony na 2 obwody inspektorskie.

Obwód inspektorski Nr. 1 obejmuje ambulanse i konwoje pocztowe kolejami, podległe Dyrekcji Lwowskiej, kursujące na linjach kolejowych: Lwów-Ławoczne i Lwów-Kowel oraz na zachód od tych linij, tudzież następujące dworcowe i węzłowe urzędy pocztowe w dziale służby sortowniczej: Dębicę, Tarnobrzeg, Rozwadów, Rzeszów, Jasło, Zagórzany, Zagórz, Chyrów, Przeworsk, Jarosław, Przemyśl, Sambor, Drohobycz 1, Drohobycz 2, Borysław, Stryj, Ławoczne, Rawę Ruską, Sokal, Sianki.

Obwód inspektorski Nr. 2 obejmuje ambulanse i konwoje pocztowe kolejami, podległe Dyrekcji Lwowskiej, kursujące na linjach kolejowych, położonych na wschód od linji Lwów-Ławoczne i Lwów-Kowel oraz następujące dworcowe i węzłowe urzędy pocztowe w dziale służby sortowniczej: Lwów 2, Krasne, Złoczów, Tarnopol, Podwołoczyska, Kopyczyńce, Czortków, Buczacz, Stanisławów 2, Kołomyję, Delatyn, Załucze, Chodorów, Potutory, Brzeżany, Halicz, Podwysokie, Dolinę, Skałę n Zb.

Służbę inspekcyjną wykonywać będą w charakterze inspektorów ambulansowych w obwodzie Nr. 1 Bujno Leonard, w obwodzie Nr. 2 Gawlikowski Jan, obaj urzędnicy pocztowi w VII randze.

L. 11447/ 61/Ib z 31 stycznia 1923 r.

Kontrola urzędów pocztowych i agencyj przez organa Izby Kontroli Państwowej.

Jeden z urzędów pocztowych odmówił organowi lwowskiej Okręgowej Izby Kontroli Państwowej zezwolenia na odbycie Kontroli, mimo, iż delegat odnośny zaopatrzony był w odpowiednią legitymację i potrzeba było tutejszej telefonicznej interwencji, celem usunięcia gorszącego zdarzenia. Aby zapobiec podobnym wypadkom w przyszłości, przypomina się wszystkim urzędom i agencjom, iż w myśl okólnika Min. P. i T. L. 2093/III z 17/12 1921 (Dz. U. Min. P. i T. Nr. 57 z r. 1921) przysługuje delegatom Kontroli Państwowej prawo kontroli urzędów i agencji pocztowych, które też obowiązane są udzielać delegatom Kontroli Państwowej wszelkich potrzebnych wyjaśnień tak ustnie jak i na piśmie. L. 3602/141/1b.

Utrzymanie skrzynek listowych.

Poleca się wszystkim urzędom i agencjom pocztowym, by należycie skontrolowały wszystkie skrzynki listowe, należące do inwentarza urzędowego i zgłosiły tu w terminie nieprzekraczalnym do 15 marca b. r. skrzynki wymagające remontu, względnie przelakierowania i podały czy w miejscowości tej robotę taką uskutecznić można. Zaniedbanie zgłoszenia skrzynek listowych, wymagających polakierowania w terminie powyżej oznaczonym, zostanie ukarane grzywną zależnie od okoliczności towarzyszących przewinieniu, aż do wysokości ceny nowej skrzynki, którąby potrzeba było przydzielić w miejsce skrzynki zniszczonej.

L. 23/3b z dnia 6 lutego 1923 r.

Wycofanie znaczków drobnej wartości.

Ponieważ znaczki drobnej wartości mianowicie: 50 f., 1, 2, 4, 6, 8 mkp. straciły zastosowanie, zarządziło Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem z 17/I b. r. l. 221/XII wycofanie tych znaczków.

Poleca się przeto wszystkim urzędom i agencjom pocztowym, by znaczki te bezzwłocznie odesłały do Ekonomatu zapomocą rewersów.

Gdyby wskutek odesłania znaczków nie mógł być podtrzymany ruch pocztowy i zaszła konieczność zaopatrzenia się uprzednio w odpowiedni zapas znaczków wyższej wartości, mają urzędy potrzebne znaczki zamówić bezzwłocznie w Ekonomacie pocztowym.

L. 28/3b d. 27 stycznia 1923 r.

Wiadomości osobowe.

Mianowania:

Oficjałów pocztowych: *Bronisława Wiśniowskiego, Wiktora Zieglera, Adrjana Onyszkiewicza* i *Mieczysława Szelińskiego* starszymi oficjałami pocztowymi 2-kl. w IX klasie rangi.

Asystentów pocztowych: *Makowieckiego Marjana, Symównę Władysławę, Krupkę Józefa, Wawrzkiewicza Ignacego. Bąbasia Józeja, Skręta Franciszka, Biesiadzką Stefanję, Fiołek Marję, Czornobaja Piotra, Lissa r. Nassa Iyzdora, Mikłaszewskiego Leopolda, Drobiniak Olgę, Kuhnen Annę z Medweckich, Adamską Marję, Laskowską Marję, Skopowską Stefanję, Morawską Marję, Ukraińską Helenę, Kreiss Reginę, Dembińską Stefanję. Bilor Zofię, Jawecką Petronelę, Schlarp Helenę Parzyńską Jadwigę, Paluch Helenę, Wajdównę Antoninę, Romanowską Stefanję, Wiśniewską Julję. Ślepicką Gabryelę, Reyman Zofję, Kwaśnica Zofję, Wołoszczuk Jadwigę, Filipecką Janinę, Bartową Władysławę, Freudlich Stefanję, Dzieniewicz Helenę, Makanową Emilję, Maftyjewicza Michała, Osuchowską Anielę, Nowosielską Anielę, Kułaczkowską Wandę, Stelmach Marję, Hnatyk Karolinę, Mackiewicz Józefę, Fiszer Tonię, Oleńską Marję, Brükner Betti, Musiałównę Zofję, Bordon Ludwikę, Kuhnen Helenę, Hock Bronisławę, Brulińską Janinę, Róg Wilhelminę, Migoń Stefanję, Bochenek Stefanję, Zaleską Janinę, Maślanka Gizelę, Kucharską Helenę Lewicką Stanisławę, Kaspareth Maryannę, Karczową Władysławę. Vytacek Leokadję, Tabak Tenne, Machnera Jana, Serwatkę Stanisławę, Kramarza Mieczysława, Salicką Eugenię, Bryka Jana, Schiebera Samuela, Mroczkowską Marję, Bełdowską Olgę, Lewandowską Jadwigę, Koładzyn Jadwigę, Rogowskiego Józefa, Sywuluka Jana Romana, Jägera Chaminę, Niżyńską Olgę z Ziembów, Hordyńskiego Stefana, Liśkiewicz Klementynę, Sebera Ottylię, Garbińskiego Leopolda, Jeremko Mikołaja, Wójcicką Marję, Gutkowskiego Jana, Woźniacką Bronisławę, Nizinkiewicz Melanję, Kosik Marję, Geisheimera Henryka, Pielich Marję, Kolasińską Stanisławę, Monsing Marję, Litauer Ittę, Schreiber Janinę, Preiss Julję. Fuchs Adelę, Foka Marję, Foka Janinę, Bilor Janinę, Greb Janinę, Piękosz Władysławę, Blicharską Eleonorę, Isakowicz Rozalię, Kostecką Stefanję. Grudnicką Janinę, Krzywkę Stefanję, Szumilak Władysławę. Graziado Janinę, Wiesner Janinę, Przybyło Stanisławę, Stolb Zofję, Pilpel Helenę, Pabl Jadwigę, Dorosza Józefa, Kasprzyckiego Edmunda. Ziegler Zofję, Chmielecką Marjannę, Grubera Izaaka, Zając Jadwigę, Miętus Jadwigę, Karol Klementynę. Czupryk Jadwigę, Jeż Olgę, Ochnicz Wandę. Tabisz Marję, Dobrostańską Kazimierę, Łukacz Feliksę, Waltera Stanisława, Rekas Janinę, Michalską Marję, Zadurowicz Julję, Arbaczewską Ewelinę, Gogulską Wandę, Turczyń Marję, Irzyńca Feliksa, Opałka Bronisławę, Łacik Stefanię, Schaba Juljusza, Fritz Wiktorję. Jankiewicz Stefanię, Markowską Józefę, Tournelle Elżbietę, Barącz Zofję, Bojdę Juliana, Keyha Helenę z Hildów, Hoszowskiego Stanisława, Borkowskiego Wincentego, Benrada Piotra, Gergowich Eugenię, Bilorową Bronisławę z Rogalskich, Daszkiewicz Bronisławę, Hickiewicz Jadwigę. Roth Zofię, Żytkiewicz Wandę, Cicimirską Teofilę, Lalickiego Konrada Przyborowską Helenę Winiarskiego Wojciecha, Malewską Bronisławę, Karbowską Marję, Dydeka Józefa, Darowską Olgę, Gałczyńską Stanisławę, Hornberger Marję, Pasternak Marję. Kuchtę Olgę Wilkowską Stanisławę, Atlas Helenę, Kessler Gizelę, Szuberla Marję, Róg Ulanowską Helenę, (Siwak) Baran Helenę, Wawrzykowską Annę, Machnicką Marję, Deszcz Klementynę, Ślepecką Felicję, Biernat Wiktorję, Gołąb Julję. Moskalską Marję, Tuch Helenę, Graff Amalię, Delemata Józeję, Jasińską Bronisławę, Jadaś Marję, Szpakowską Helenę, Grochowską Marję, Antonowicz Stanisławę, Kochańską Olgę, Chudzikiewicz Marję, Engl Ludmiłę, Szurlej Helenę, Wilczyńską Elżbietę, Stefanowicz Gizelę. Zembroń Helenę, Pokora Stefanję, Romaniszyn Anielę. Pikor Felicję, Tabęcką Kazimierę, Grenik He-*

lenę, Olearczuk Annę, Gajewską Wandę z Łozińskich, Litwina Jana i *Karkowskiego Jana* oficjałami pocztowymi w X-klasie rangi.

Praktykantów pocztowych: *Puzio Józefę, Senderak Marję, Becker Stefanię, Janikowską Janinę, Karczowskiego Władysława, Cysarz Zofię, Wojciak Władysławę, Andrusiewicz Jadwigę z Łękawskich, Bieniasz Marję, Drohomirecką Gizelę, Bernakiewicza Karola, Klimkowicz Eleonorę, Tordischek Antonię z Moszorów, Kalitka Marję Izabelę, Pukas Stefanję, Buchta Marję Kazimierę, Samborską Helenę, Leszczyńską Marję Kamińskiego Józefa Kaspra, Kowalczyk Stefanię, Kammer Walerję, Hartel Marję, Filip Stefanię, Ehrenpreisa Józefa, Rabkiewicz Kazimierę, Markowicz Jadwigę, Mühl Bronisławę, Życzyńską Stanisławę, Adamską Reginę, Schleichera Ludwika, Malicką Stefanię, Car Stefanię, Eckert Alojzę, Burak Karolinę, Czeluśniaka Franciszka, Wierzbicką Marję, Garbińskiego Franciszka, Czuderską Faustynę, Hoffman Marję, Hoffman Klementynę, Krogulską Helenę, Romaniuka Aleksandra, Chrzanowską Bronisławę, Kopczyńskiego Michała, Pizuńską Stanisławę, Szobaka Władysława, Bomba Zofię, Lisika Jana, Złotorowicz Bronisławę, Bosch Zofię, Kozyra Anielę, Piskozub Rozalię, Łągowską Annę, Michałowicz Elżbietę, Rostowicz Teodozję, Topolnicką Zofię, Wojdyłło Marję Eleonorę, Hyka Włodzimierza, Kudas Irenę, Arendt Stefanię, Kędzierską Henrykę, Graziado Aleksandrę, Graziado Irenę, Leń Józefę, Sawaryn Karolinę, Szulc Marję, Smaczyńską Helenę, Zabawską Zofię, Sułowską Zofię, Samborską Antoninę, Kulik Wandę, Olchowską Jadwigę, Ostafilską Marję, Preisa Rafała, Radomską Antoninę, Trzeciecką Zofię, Wójcik Marję, Kucyk Franciszkę, Osiadacz Zofię, Fink Libę, Laska Marję, Koim Wandę, Dembiczak Józefę, Morawską Marję, Szumilaka Bronisława, Gerlacha Stanisława, Żabską Olgę, Rudak Janinę, Sowa Katarzynę, Kołasińskiego Stefana, Żachnej Marję, Zalewskiego Marjana Józefa, Słabicką Rozalję, Barankiewicz Władysławę, Partyka Paulinę, Czarkowską Jadwigę, Zauderer Stanisławę, Godzik Jadwigę, Wanieka Jana* i *Kachna Stanisławę*—asystentami pocztowymi.

Substytutów pocztowych: *Topolnickiego Gwidona, Górskiego Walerjana, Wysockiego Rudolfa, Gołkowskiego Bolesława, Bulfana Włodzimierza, Czerniaka Marjana* i *Hoffman Helenę* praktykantami pocztowymi.

Nadano posadę naczelnika urzędu pocztowego:

w Medyce	starszemu oficjał. poczt.	*Medweckiemu Zygmuntowi*
w Lisku	„ „ „	*Jasiewiczowi Władysławowi*
w Żabiem	oficjałowi pocztowemu	*Banderowi Kazimierzowi*
w Delatynie	„ „	*Pilarskiemu Kazimierzowi*
w Wojniłowie	„ „	*Gogolewskiemu Stanisławowi*
w Radymnie	„ „	*Koziołowi Stanisławowi*
w Mielnicy	„ „	*Wiśniowskiemu Ignacemu*
w Tartakowie	„ „	*Gryszówce Kazimierzowi*
w Dzikowie Starym	asyst. pocztow.	*Niewiadomskiej Julji*
w Złotnikach	„ „	*Majewskiej Felicji*
w Hoczwie	„ „	*Krężłowi Antoniemu*

Przeniesienia;

Starszego komisarza pocztow.: *Kosiarskiego Ludwika* ze Lwowa do Wilna.

St. ofic. poczt.: *Hoszowatiuka Ksenofonta* ze Lwowa do Kosowa, *Marmela Józefa* z Milatyna Nowego do Żółkwi i *Lacha Ludwika* z Du-

biecka do Borysławia, *Zderkowską Amalję* z Warszawy do Lwowa, *Hroboniego Włodzimierza* ze Zbaraża do Lwowa, *Manasterską Stanisławę* z Bydgoszczy do Lwowa.

Oficjałów pocztowych: *Burzyńską Józefę* ze Lwowa do Poznania, *Rogowskiego Bolesława* ze Lwowa do Wilna, *Wielosika Józefa* z Mszany k. Lwowa do Bydgoszczy.

Urzęd. X st.: *Reindlową Marję z Depnerów* z Warszawy do Lwowa.

Asystent. pocztow.: *Burską Helenę* z Kosowa do Lwowa, *Dudyka Mikołaja* z Drohobycza do Złoczowa, *Dziduszko Marję* z Tartakowa do Krakowca, *Jasińską Bronisławę* z Worochty do Delatyna, *Tournelle Elżbietę* z Gorlic do Lwowa, *Müller Marję* ze Lwowa do Warszawy, *Pankiewicz Elżbietę* z Gorlic do Częstochowy, *Prockówną Julję* z Sądowej Wiszni do Bolesławca.

Praktyk. poczt.: *Bernakiewicz Karolinę* z Chorostkowa do Kopyczyniec, *Cicimirską Marję* z Kańczugi do Lwowa, *Kułak Marję* z Tłustego do Bołszowiec.

Rozwiązano stosunek służbowy:

Z asyst. poczt.: *Heller Eustachją, Kumorowicz Cecylją, Kulawówną Zofją i Niedźwiedź Olgą.*

Z praktyk. poczt.: *Sobkową Augustyną.*

Zrezygnowali:

Z posady urzędnika pocztow. asyst. poczt.: *Jankiewicz Janina, Tomkiewicz Marja* i *Zajączkowska Janina.*

Z posady naczelnika urzędu pocztow.: w Hoczwi oficjał pocztowy *Borkowski Juljan*, w Tartakowie oficjał poczt. *Weber Albin.*

Asystent: *Labiner Fanny* i *Halikowska Teodozja.*

Przyjęto do służby w Państwie Polskiem:

Byłego oficjanta pocztowego *Schwarca Abrahama* i byłą urzędniczkę pocztową Państwa Rosyjskiego *Topolnicką Janinę* i byłą asystentkę pocztową *Szelc Zofję* w charakterze asystentów pocztowych.

Na etat Polskiej Kolei Państwowej przeszedł oficjał pocztowy *Niedźwiecki Józef.*

Unieważniono przyjęcie do służby pocztowej: praktykantki XII st. sł. *Domiczek Zofji.*

Przeniesiono na emeryturę:

Starszego kontrolera pocztowego *Krzyształowskiego Mieczysława*, st. ofic. poczt. I-kl. *Ostaszewską Marję* i oficjała poczt. *Konkol Anielę.*

Żmarli:

St. ofic. poczt. I kl. w VII randze *Stromwaser Szulim.* starsi ofic. 2 kl. *Iskrzyński Erazm* i *Wagner Karol*, st. ofic. pocztowi *Hotzi Rudolf* i *Jakubiczka Gustaw*, tudzież asyst. pocztowi *Kachna Antonina* i *Gorzkowska Marja.*

Konkursy.

na posadę agenta pocztowego 3-go stopnia w Odrzykoniu (powiat Krosno).

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

na posadę agenta pocztowego 3-go stopnia w Dupliskach (powiat Zaleszczyki)
Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

na posadę agenta pocztowego 3-go stopnia w Słobodzie rungurskiej (powiat Peczeniżyn).
Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

na posadę agenta pocztowego 3-go stopnia w Skwarzawie (powiat Złoczów).
Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

BYDGOSZCZ:

Odsyłka nadmiarów kasowych.

Podług doniesienia Dyrekcji Pocztowej Kasy Oszczędności przetrzymują urzędy pocztowe u siebie zbyt wiele sum obrotowych, z czego należy wnosić, iż nie stosują się do obowiązujących przepisów o nadmiarach kasowych.

Wobec tego przypomina się urzędom i agencjom, tut. okólnik z dnia 23 listopada 1921, Nr. 2321/IV, oraz okólnik Ministerstwa Poczt i Tel. z dnia 7/XII. 1922 L. 2517/III (ogłoszony w Dz. Urz. Nr. 54, z dnia 16 grudnia 1922) w sprawie przestrzegania dozwolonego stanu kasy i odsyłania nadmiarów kasowych.

Urzędom i agencjom poleca się, by się zaznajomiły *natychmiast* dokładnie z oznaczonemi wyżej okólnikami i do przepisów *bezwarunkowo* ściśle się zastosowały.

Dalszego niedozwolnego i nieuzasadnionego przetrzymywania zapasów gotówki nie będzie Dyrekcja nadal tolerowała a winnych przekroczenia pociągnie do odpowiedzialności.

L. 507/VI z dn. 5 lutego 1923.

Adres Administracji: Ministerstwo Poczt i Telegrafów Warszawa, Plac Napoleona № 8, II piętro, pokój № 4.
Cena prenumeraty na 1 kwartał 1923 r. — 3000 mk.
Cena egzemplarza pojedyńczego 500 mk.
Cena ogłoszeń: 1 wiersz petitowy lub jego miejsce w kolumnie dwuszpaltowej: 400 mk.

Druk Piotra Laskauera, Warszawa, Marjensztad 8.